

ikke finde Sted, før Vandtemperaturen har naaet en passende lav Grad, da Østersen ellers ikke vil kunne leve under de for den ved Omflytning til Bassinerne stærkt ændrede Forhold.

Først i Slutningen af November naaede Vandtemperaturen saa langt ned, at det var forsvarligt at samle Lager sammen, og da man naade Jul, var Lageret saa stort, at Bassinerne praktisk talt ikke kunde rumme flere, hvorfor Fiskeriet standse- des. Dette saa meget mere, som Salget indtil da viste, at der neppe var Udsigt til at sælge mere, end det daværende Lager udgjorde.

Salget begyndte jævnt godt og fortsatte hermed indtil Slutningen af Oktober, hvor der pludselig viste sig store Mængder af hollandske Salgsøsters specielt i Køben- havn, importerede direkte fra Holland. Disse hollandske Østers kan sælges til en betydelig lavere Pris end Limfjordsøstersen dels paa Grund af, at Arbejdslønnen ved de hollandske Østersfiskerier ligger mindst 50 pCt. under vor, og dels fordi de hol- landske Østersforpagtere ikke behøver at købe Yngelen i dyre Domme, da der hvert Aar paa de hollandske Østersbanker finder en betydelig Yngelaf sætning Sted paa Grund af den relativt høje Sommertemperatur. Jeg saa mig derfor nødsaget til at foretage en betydelig Prisreduktion, hvilket ogsaa havde en gavnlig Virkning — i hvert Fald med Hensyn til Indskrænkningen af Importen.

Indtil den 1. Januar 1927 var der solgt ca. 640 000 Østers, medens der var et Lager paa ca. 700 000. Saafremt Salget var blevet fortsat i samme Omfang som i de tre Maaneder Oktober, November og December, vilde Lageret omtrent have slaaet til til Resten af Sæsonen, men da Salget viste sig betydelig mindre end ventet i Januar og Februar, begyndte jeg, for ikke at skulle lægge de allerede opfiskede Østers ud igen, at se mig om efter nyt Marked, overbevist om, at Limfjordsøstersen i sin nuværende Skikkelse netop maatte være noget for Udlandet paa Grund af dens ganske vist ikke saa store, men meget ensartede Udseende og ganske særlig paa Grund af dens ualmindelig fine Smag og overordentlige Renhed.

Jeg satte mig i Forbindelse med Generalkonsulaterne i de nærmeste Lande og mødte overalt megen Forstaaelse og Velvillie. Ganske særlig ydede Hr. General- konsul Rottbøll i London mig en uvurderlig Hjælp ved der at sætte mig i Forbindelse med de rigtige Folk og ved i det hele at hjælpe mig til Rette i enhver Henseende. Endskønt man overalt var paa Sluening af Østerssæsonen, viste det sig, at jeg havde Ret i mit Syn paa, at Limfjordsøstersen i sin nuværende Skikkelse i Udlandet burde kunne hævde sig i Sammenligning med selv de fineste Østers fra Frankrig, Holland og England.

Specielt i London viste der sig meget stor Interesse for Limfjordsøstersen, men ogsaa i andre Lande, f. Eks. Tyskland, Østrig og Svejts, var Interessen stor, og den i Foraaret 1927 paabegyndte Eksport til disse Lande er udvidet og udvides stadig betydeligt i indeværende Sæson, saaledes at Østersfiskeriet i sin *nuværende* Form, med Udplantning af i Udlandet indkøbt Yngel, bør kunne have en Fremtid for sig, saafremt tilstrækkelig Kapital og fornøden Dristighed til at løbe den Risiko, der ganske vist er forbundet med denne Driftsform, er til Stede.

Naar jeg understreger „nuværende“, er det, fordi jeg gerne vil fremhæve, at Eksport til Udlandet — Sverige-Norge maaske undtaget — ikke vil kunne finde Sted, saafremt Østersfiskeriet er baseret paa Fiskeri fra naturlige Banker, thi herfra er det umuligt at skaffe netop de ganske unge Østers, ensartede i saavel Smag som Udseende, som man — og med Rette — foretrækker i Udlandet.

For øvrigt vil jeg med Hensyn til Fremtiden og Muligheden af et tilbageven- dende *naturligt* Østersfiskeri sige, at jeg anser Udsigten for en saadan Tilbagevenden for ret ringe i hvert Fald i en overskuelig Fremtid, og ganske særlig saa længe man ikke følger den Anvisning, som jeg gav i min Beretning for Sæsonen 1923—24, og som jeg i senere Skrivelser til det høje Ministerium har understreget: at hollandsk — eller anden udenlandsk — Yngel bør lægges ogsaa andre Steder i Fjorden end i Nissum Bredning, thi af den nuværende naturlige Østersbestand i Limfjorden kan man praktisk talt ikke vente Yngel, dertil er Bestanden alt for ringe og spredt, og om den Yngel, der hvert Aar i store Mængder produceres fra de i Nissum Bredning værende Udlægsbanker, vil kunne fæstne sig i de øvrige Bredninger, vil absolut bero paa Til- fældigheder ved Strømforholdene, der igen er afhængige af Vind og Vejr.

En ganske anden Sag er det, om Forholdene i Limfjorden i den sidste halve Snes Aar eller mere ikke har forandret sig saa betydeligt, at Udsigterne til et tilbage-